

ஸ்ரீ திரிபுரஸாந்தர்ஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமேளன் கவராயங்ம:

ஆர்யதர்மம்.

யெநாகாரி முணால்பறமஶன் க்ரிடா கரிண்யா ஸஹ
ஸ்வஞ்சந்஦் ஖்ரமண் ச கந்஦ரங்கே பித் பயாநீஞ்சரம் ।
சோட்யு வந்யகரி நரேஷு பதித: புண்ணதி வேஹ் துணை:
யாதேந லலாடபட்டுலி஖ித் தத்போஜிஜ்ஞதுந் க: க்ஷம: ॥ ஸுமாபிதே ॥

பெநாகாரி தீண்ணவது ஶாஸ்திரம் ஸ்ரீ சா காரின்றா ஸஹ
ஸ்வஞ்சந் அ தீண் வ காநா மஜெண வீதம் வடொடெநஸ்தாடு ।
வொாவயம் வந்துகரீ நரேஷு வதித: வாஷாநீஞ்சுதம் து
செணஃ யடெழுவெந அநாடுவட்டுவிவிதம் தக்கவூஜிதாம் கஃப
க்ஷதி: ॥

ஸாநாவிதெ ॥

யாதொரு யானையால் மிருதுவாயும் ருசியுள்ளதுமான தாமரை இலை
கள் உண்ணப்பட்டதோ பெண்யானைக்குருந் கூட சுகமாகக் கிடை
செய்யப்பட்டதோ யாதொரு யானையால் ஆங்காங்குள்ள மலைகளின்
குகைகளில் தன்னிஷ்டப்படி சுத்தப்பட்டதோ யாதொன்றால் மிகவும்
சுத்தமான மலையருவி ஜலமானது அருங்தப்பட்டதோ இவ்விதம் தன்
னிஷ்டப்படியெல்லாம் ஸெளக்கியமாயிருந்த காட்டுயானையானது மனி
தர்களிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு காய்ந்த புல்லுகளால் தன் சரீரத்
தைப் பாதுகார்க்கின்றது. தெய்வத்தால் பல்வகேபோல் விசாலமாயிருக்
கும் செற்றியில் எவ்விதம் ஏழுதப்பட்டிருக்கின்றதோ அவ்விதம் அனுப
விக்காமவிருப்பதற்கு யாராக்கான முடியும்?

யாராயிருந்தாலும் தம் சக்தியால் தமிழ்ஷ்டப்படி சுகித்திருப்பதற்கு
வேண்டிய ஸெளக்கர்யங்களைச் செய்துகொள்ள முடியுமென்கிற அகங்
காரத்தை அடையமுடியாது. பின்னே, அவரவர்களின் முற்பிறவியில்
லுள்ள கர்மாவை யலுஷ்வரித்து பகவானுல் எந்தெந்த ஸமயம் எப்படியெப்
படி இருக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டிருக்கின்றதோ அவ்விதம் இருக்கே
தீரவேண்டும். துக்கங்களை அனுபவிக்கும்படி கோந்தாலும் அனுபவித்தே
தீரவேண்டும். ஆகையால் இப்பொழுது அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களுக்குக்
காரணமாயும் முன் கெட்ட கர்மாக்களைச் செய்ததுபோல் இனியும் செய்
யாமல் புண்ய கர்மாக்களைச் செய்தால் சுகித்திருக்கலாம் என்று அறிவிக்
தப்படுகின்றது.

உபபத்திராதிபர்.

646

ஆர்யதர்மம்.

பிரபவ-ஷு கார்த்திகை-மு உஙவ

துளவி மஹிமை.

இதி ஸ்துதந்தஸ்தே ஦ேவா ஜ்யोதிர்மண்டலமாஸ்திரம் ।
஦ஃஶுர்஗ங்கே தற ஜ்வாலாவ்யாஸ்திரம் ।
தறத்யா ஭ாரதீ ஸ்வே ஶுஶ்ருந்யோம்சாரிணிகு ॥

ஒத்தி ஹாவஞ்செவூ தெஷ்வா ஜீராக்தீக்டுண்ணாவித்து ।
ஒந்துஶாமாட்டுமெந தசு ஜாமாவுாட்டிறஞ்சாடு ।
தசு-தாம் மாரதீம் வெவட்டுஶாமாறு வெவட்டுஶாமிவாரிணீடு ॥

நாரத மஹாவி பிரகுதமஹாஜாவக்கு அறிவிக்கிருர் : - ஸ்கலதேவ
தைகளும் தங்களுக்கு ஒரு கார்யம் வித்திக்கவேண்டியிருப்பாசக்தி
யைப் போற்றுங்கால் ஆகாயத்தில் உலகெங்கும் பிரகாசிக்கும்
தேஜோமண்டலத்தைக் கண்டார்கள். அதில்பின்வருமாறு அங்கு
தோன்றிய ஆகாசவாணியையும் செல்யும்ரங்கள்.

அஹஸேவ திர்஧ா மிதா திப்பாமி திவிவைருணை : |
மீரி லக்ஷ்மிரிராचேதி தமஸ்தவரஜாருணை : |
தற மத்திய வ : கார்ய ஸி஦்஧ ஸ்வாதேவ தத்ஸுரா : ||

கங்கெவை திரு யா விஞா கிழாஶி திரு விசெவூமாட்டுமெண்ண : |
ஏளாரீ அகுத்தீர்பாவெந்தி தசீவைக்குராஜாமாட்டுமெண்ண : |
தசு மஹாய வ : காப்படும் விஜய வாழவை தத்தாரா : |

தேவதைகளால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட சக்தியானவள் ஸத்வம்,
ரஜஸ், தமஸ், எங்கிற முன்று விதகுணங்களால் நான் தான் கெளரீ
ஸக்ஷமி இரா எங்கிற முன்றுக்கீத பேதத்தை அடைந்திருக்கி
றேன். ஹே தேவர்களே! அங்கு செல்லுங்கள் உங்களுக்கு
கார்யவித்தி உண்டாகுமென்று பராசக்தி ஆக்னா ஏற்பட்டது!

ததஸ்ஸவேங்பி தே ஦ேவா ஗त்வா தடாகயவோதிதாः ।

గாரோ லக்ஷ்ணபிரம் சேவ பிண்புர்ணிக்தம்யுதாः ॥

ததஸ்ஸவேங்பி தெ ஜெவா உங்பா தாக்குவொயிதாஃ ।

நளரீஃ அக்ஷிராஃ ரெவுவ புண்டீ-உட்டங்பாதாஃ ।

அதற்குப் பிறகு ஸகல கேவர்களும் பாரசக்தியின் வாக்கியைக்கர
லறிவிக்கப்பட்டார்களாய்க்கொண்டு மிகவும் பக்தியுடன் கெளரீ
முதலான மூன்று பேர்களையும் வந்தனம் செய்தார்கள்.

தாநாகதாந் சுராந்தா பிணதாந் பக்கவத்ஸகாः ।

வீஜானி யத்துக்ஷேயः வாக்யாந்தூசுதா சுராந் ॥

இபானி தத் வீஜானி விண்யுதாவதிஷ்டாத ।

நிவபந்தஸ்தः கார்ய பக்கதாந் சி஦்஧மேயதி ॥

தாநாகதாந் ஸாநாந் தூப்பீ-உட்டங்பாந் உங்கவ குலாஃ ।

வீஜாநி புஷ்டா-ஞெஷாஃ வாக்காநா-உவா-உங்பா ஸாநாந் ॥

உங்பாநி தது வீஜாநி விஷ-உயட்டாவதிஷ்டாதி ।

நிவபந்தஸ்தஃ காபடு-உவதாந் விஜிதெஷ்டாதி ।

கெளரீ முகலானவர்கள் தங்களிடம் வந்து நமஸ்கரித்து பக்தி
யுடன் சிற்கும் தேவதைகளைப் பார்த்து அவர்களிடம் பீதியுடன்
சில விகைகளைக் கொடுத்து இந்த விகைகளை ஸ்ரீ விஷ்ணு எந்த
இடத்தில் இருக்கின்றாரோ அவ்விடத்தில் விதைத்தால் உங்கள்
கார்யம் வித்திக்கும் என்று சொன்னார்கள். தேவர்களும் அதை
வாங்கிக்கொண்டு ஸங்கோஷத்துடன் விஷ்ணு இருக்குமிடத்தில்
விதைத்தார்கள். அதிலிருந்தும்

நௌரி பவாது துக்ஸி நமஸ்மத்வராஜாருணா ।

நளரீ ஊவா-தா த-உவீ த-வீ-உங்பா-உங்பா-உங்பா ।

ஸ்ரீ பார்வதியின் அம்சமாக வத்வம், ரஜஸ் தமஸ் எங்கிற மூன்று
குணங்களோடும் கூடிய துள்ளிஉண்டாயிற்று. அதைப் பார்த்து
விஷ்ணு மிகவும் சந்தோஷத்துடன் அதை எடுத்தங்கொண்டு
வைகுண்டம் சென்றார். விஷ்ணுவுக்கு துள்ளியிடம் அதிகமான
பீதியுண்டு. துள்ளியின் அடியில் ஸ்ரீ விஷ்ணுவைப் பூஜித்தால்
விசேஷமான சிரேயன்ஸ-உண்டாகும். பின்னும்

துக்ஸीகானந் ராஜந் ஏஷ் யஸ்வாவதிஷ்டுதே ।

த் ஏஷ் தீர்஥஭ूத் து ந யாந்தி யமகிஷ்வரா: ॥

தாலைவீகாநந் ராஜந் ஏஷ் யஸ்வாவதிஷ்டுதே ।

தெ ஏஷ் தீர்புஷ்டிதெ தா ந பாஞ்சி யகிஷ்வா: ॥

எந்த கிருகத்தில் துளவிலி வந்மிருக்கின்றதே தோ ஹே அரசனே மிகவும் பரிசுத்தமான அந்த கிருகத்தில் யமசிங்கார்கள் வரமாட்டார்கள்.

ஸ்வபாபர்புண்ய காமद் துக்ஸீவனம् ।

ரோபயந்தி தெந்தா ஭க்தா யே தே பஶ்யந்தி நாந்தகம् ॥

வெவடுவாபஹா: வாண்யா: காழிதோ தாலைவீவநடு ।

கொவயபணி தா லக்ஷ்மீ பெதெ வெஷ்மி நாந்தகடு ।

ஸகல பாபங்களையும் போக்கும் சக்திபெற்றதும் மிகவும் புண்யமாயும் ஸகலேவ்டங்களையுமளிக்கக் கூடியதுமான துளவிலிவந்ததை எவர்கள் பக்தியால் உண்டுபண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் அந்தக் னெண்கிற யமைனைப் பார்க்கமாட்டார்கள்.

஦ர்ஶன் நர்பதாயாஸ்து ஗ணாஸ்தான் தயை ச ।

துக்ஸீவனஸம்பர்க் சமபேததிதி ஸ்மृதம् ॥

ஒஷ்டந் தீர்புஷ்டாயாஹா மஜூஹாநந் தகிரெவ வு ।

தாலைவீவநவஸங்பகடு: வாகீதே ததி வீ ஷபுதடு ॥

நர்மதா நதியின் தர்சனம் கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்வது துளவிலிவந்ததின் ஸம்பந்தம் இம்முன்றும் ஸமானமான பலத்தைக் கொடுக்கும்.

ரோபணாத்பாலனாத்ஸெகாத்ரீநாத்ஸ்பர்வநாந்துணாம் ।

துக்ஸீ ஹரதே பாப் வாஜன: காயஸம்஭வம् ॥

கொவணாதா அநாதெகாலூஷபாநநாக்ஷவூஷபாநநாநாடு ।

தாலைவீ ஹராதெ வாவு வாதூந: காயவஸங்ஷவடு ॥

துளவியை உண்டுபண்ணுவதாலும் காப்பாற்றுவதாலும் அதற்கு ஜலம் விடுவதாலும் அதைத் தர்சிப்பதாலும் அதைத் தொடுவதாலும் வாக்கு மனம் சரீரம் என்கிற இம் மூன்றுகளால் செய்யப் பட்ட பாபங்களைப் போகும்படி செய்கின்றது.

644

துக்ஸीபञ்சரीभिर्यः कुर्याद्विहरार्चनम् ।
न स गर्षयृहं याति मुक्तिभागी न संशयः ॥

தாவவீஸ்தூர్మియటః காய்பூஜனிஹராவட்டநடி ।
ந ஸ மஷட்டுஹும் யாதி தீர்க்கிறாதீ ந வங்பரபః ॥

எவன் துள்ளியின் பூங்கொத்துக்களால் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவையோ
அல்லது பாமேசுவரனையோ பூஜிக்கிறுனே அவன் முக்தியை
யடைகிறுன். மறுபடியும் கர்ப்பவாஸத்தை அடையமாட்டான்,
இது உண்மையே.

புष்கராதானி தீர்஥ானி ஗ङ்஗ாதாஸ்ஸரிதஸ்ஸदा ।
வாஸுदேவாதயோ ஦ேவா ஸ்தஸ்புநித துக்ஸீடகே ॥

வாதாதாதாதாதி தீர்பூதி மஜாதாதாவஸரிதஹா ।
வாஹாதெவாதெயோ தெவா விஷ்ணுதி தாவவீதெ ॥

புஷ்கரம் கங்கை முதலான புண்பதீர்த்தங்களைன் விஷ்ணு
முதலான தேவதைகளைன் இவர்களைல்லாரும் துள்ளிதளத்
தில் எப்பொழுதும் வளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

துக்ஸीபञ்சரीமூர்஧ா யஸ்து பிராணாந்வமுஞ்சதி ।
யமோடபி நெகிதுஂ ஶக்த: யுக்த: பாபஶதைரபி ॥

தாவவீஸ்தூர்முலபூத யஹா பூஞ்சாநிதீநாதி ।
யதீர்பவி நெக்ஷிதாம் ஶக்த: பாக்த: வாவஶாதெதாவி ॥

துள்ளியின் பூங்கொத்தைத் தன் சிரலில் தரித்துக்கொண்டு எவன்
பிராணைன விடுகிறுனே அவன் அநேக பாபங்கள் செய்திருந்தா
லும் அவனை யமன் பார்க்கமுடியாது. அதாவது வைகுண்டத்தை
அடைகிறுன் என்று கருத்து.

துக்ஸீகாஸுஞ் யஸ்து சந்஦ன் ஧ாரயேநரः ।

தைங் ந ஸ்துதைப்பாப்பித்தியபாணபி ஸ்வயம् ॥

தாவவீகாஷ்டங் யஹா அந்தங் யாரயேநரः ।

தாநூஹம் ந ஸ்துதைப்பாப்பித்தியபாணபி ஸ்வயம் ॥

துள்ளிக்கட்டையரல் அறைக்கப்பட்ட சந்தனத்தை எவன் தரிக்
கிறுனே அந்த சரீரத்தில் அவன் பாபம் செய்தாலும் அது எம்
பங்கப்படமாட்டாது.

670
துத்ஸீப்திக்சாயா யதை யதை பிரவர்த்தே ।

ததை ஶாந்த பிரக்தைய் பிதனா ஦த்தம்பஷயம் ॥

தாலவீவதுக்குயாயா யதை முவத்தைதெ ।

ததை ஶாந்த முகத்தையும் விதாண்டா அதைக்கூபடு ॥

துளைசீலைகளுடைய நிழலானது எந்தெங்கின்தனிடங்களில் பிரவே
கிக்கின்றதோ அங்கு சிராத்தம் செப்பவேண்டும். அதினால்
பிதூர்க்களுக்கு அதிகமான திருப்பி ஏற்படும் என்று பாத்மபுரா
ணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

துளைசீலையமாய் இன்னும் பல வசனங்களிலிருந்தபோதிலும்
பக்திமான்களுக்கு இம்மட்டோடு போதுமென்று நிறுத்திக்
கொண்டு இதுவிலையமாய் புராணத்தில் கூறப்பட்ட ஒரு சிறு
சதையுண்டு அதையும் ஸங்கிரகமாக நிருசித்து இதை முடித்துக்
கொள்ளுகிறோம்.

(தொடரும்)

—
— உபபத்திராதிபர்.

கீதசுந்திரம்.

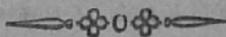
ஜயதேவ கவியால் இயற்றப்பட்ட கீத கோவிந்தம் எனும்
அஷ்டபதியை ஸங்கீத ஞானமுள்ளவர்களில் அறியாதார் இலர்.
அக்கிரந்தம் கிருஷ்ணபரமாயும், ஸ்ரீமந் நாராயணருடைய அவ
தார வைவங்களையும், கோபிகைகளுடைய விரஹாவஸ்ததையை
யும் மற்றும் விஷ்ணுவின் சரிதங்களையும் கூறுவதாய் இருக்கிறது.

இதைக் கண்ணுற்ற சமார் 300 வருடங்களுக்கு முன்னிலை
ருந்த ஸதாசிவ தீக்ஷிதர் என்பார் கீதஸௌந்திரமென்று ஓர் அஷ்ட
பதியை இயற்றியுள்ளார். ஷேடி ஸதாசிவ தீக்ஷிதர் தஞ்சை
போஸலவம்சத்து அரசர்களில் துலஜாமலூராஜாவினிடம் மங்கிரியன்
ரும்ஜாநகீபரினைய நாடகம் எழுதின ராமபத்திரதீக்ஷிதரின்
மாமானாகிய சொக்கநைத தீக்ஷிதரின் சிஷ்யர் என்றும் சிவபக்தா
க்ரோஸரென்றும் தெரியவருகிறது. ஏனொன்றில் இவருடைய
கீதஸௌந்திரத்தில் ஆரம்பம் அஷ்டபதங்கள் ராகம், தாளம்,
சுலோகம், அஷ்டபதி முதலியவைகள் கீதகோயிங்நதத்தையே
ஒத்திருந்தாலும் உள்ளடங்கிய அர்த்தங்கள், விஷயங்கள் மதுரை
மா நகரில் திருக்கோயில்கொண்டு தேவியுடன் ஆன்மகோடிகள்

உய்யுமாறு திருவிலைகள் அறபத்துாலும் புரிந்த மீண்டுமிலாங் தரேச்வரரைப் பொருத்திருக்கிறது. இதை ஸங்கீதஸாஹி தயாரித்து ஆவர்த்தி செய்வரேல் ஆனந்தக்கடவில் முழுகி அமுதத்தையும் விரும்பார் என்பது அனுபவ சித்தமாகும். ஆகையால் சிவநேசச் செல்வர்காள் இக்கிரந்தத்தால் முக்கிய பயனை யடைவார்களென்பது நிச்சயம், சுபம்.

* “கிருஹ்யக்ஞ” வி. உமாமகேசவர சாஸ்திரி.

தசாவதார காலங்கள்.



காலத்தின் கோலமாய் ஒவ்வொர் வகுப்பாரும் தமதம் இஷ்டமானவர்களின் பிறந்த நாளை விசேஷ வைபவத்துடன் பணச் செலவுடன் கொண்டாடி உத்ஸாகமாய் காலங்கழிக்கின்றனர். அவற்றுள் இவ்வருஷம் “சிவாஜி ஜயந்தி” என்று மஹாராஷ்டர் கள் கொண்டாடியதையும் அதில் நடந்த மனத்தின் வேறுபாடு களையும் பத்திரிகையின் மூலமாய் அறிகிறோம். இதேமாதிரி “திலகர் ஜயந்தி, நெளரோஜி பிறந்தநாள்” முதலியவைகளின் கொண்டாட்டமும் அடிக்கடி கேழ்விப்படுகிறோம். ஆனால் இவைகளை விட்டுக்கொடுமேபடிக்கும் இவைகள் கெடுதலுள்ளவையென்றும் கூற முன்வரவில்லை.

இவைகளைக் காட்டிலும் சிறந்ததாயும் அதிக பணச் செல வில்லாததாயும் வகுப்புத்தேவையும் உண்டுபண்ணுத்தாயும் இரண்டு லக்கும்கூட கொடுக்கக்கூடியதாயும் தேவைக்கொண்டாட்டமங்கியிருக்க நம்மால் அறியாத தாயும் அதுஷ்டிப்பதால்விசேஷச்சிருதமுள்ளதையிருக்கிறபகலா ஆடையாடுகொடுக்க அவதாரத்தினங்களிலும்கொண்டாட்டமங்கியிருக்க அவைகளைச்சுற்றாக கவனியாமலாடும்தோன்றி மறைந்தவர்களின் ஜனமதினத்துக்கு ஆயிரக்கணக்காய்ச் செலவுடுவது விகிதத்தையே

ஈச்வரருடைய அவதாரங்களில் பிரஸித்தியாயிருப்பது 10-உருவங்களே. அவற்றுள் பூர்ணவதாரங்களான ஸ்ரீராம கிருஷ்ண

* மேற்கண்ட பட்டம் சென்ற ஆனி-மூ ஸ்ரீ ஜகந்தரூ ஸ்ரீமத்தின் நடந்த தர்மஸ்தல்வில் மஹாஸ்னிதானத்தின் அனுக்காலுத்தால் திடைக்கப்பெற்றது என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

மூர்த்திகளின் ஜன்மதினங்களையே பெரும்பாலும் உலகில் அறிந்திருப்பார் பலர். மற்ற அவதாரங்கள் தெரிந்திருந்தாலும் அந்தத்தினங்களை அறிந்தோர் சிலரே யாவர் பற்றி தசாவதார காலங்களை நமது பத்திரிகையின் வாயிலாக என் சிற்றறிவிற்கெட்டியவரை எழுதுகிறேன்.

தசாவதாரங்களாவன:—

வந்ஜீ வந்ஜீ ஹஸ்வ; திராமா: குடிணகலிக்நௌ । மத்ஸ்ய: கூர்ம: ।
 வந்ஜீவந்ஜீஹ ஸு:தி:ரா:ஶி:ரா:ஃகூ:ஷ்டி:கு:ஷ்டி:நள:ஃதீ:ரு:க:ா:ஞ:தி:ஷ:பி:ஷ:
 என்கிற ச்லோகத்துக்கு பதிலாக அவி ராஷ்டினன் எனும் கவி யால் மேற்கண்ட வந்ஜீ என்கிற ச்லோகம் சுருக்கமாய்க்கறப் பட்டதாக பெரியோர் கூற்று. மத்ஸ்யமும் கூர்மமும் ஜலத்தில் இருப்பதால் வந்ஜீ என்றும் வாாஹமும் லிம்மமும் காட்டில் இருப்பதால் மறுபடியும் வந்ஜீ என்றும் மற்றவைகள் முறையே வாமன, பரசுராம, தசரத ராம, பலராம, கிருஷ்ண கல்கி, அவதாரங்களைத் தெரிவிக்கின்றது. மேற்கண்ட அவதார தினங்களில் உபவாஸமிருந்து பகவானை அாச்சிதது இயன்றவளவு தானம் செய்து நாமஸமரணை பண்ணி மறநாள் பாரணை செய்வதே அவர்கள் சர்வம் படைத்ததின் முகய பயனாகும். பிரத்யச்சிமாய் அநேக வியாதிகருக்கு பட்டினியிருப்பபத்த தகுந்த சிகித்தையாய் வைதயமுறையில் கேழ்க்கப்படுகிறோம். பிராயச்சிதத கிரந்தங்களில் உபவாஸமும், ஸ்நாநமும் அநேகமாய்க கூறியிருப்பதைப் பலங்களில் காணலாம். பட்டினியால் மனஸ்லின் விகாரம் அடக்குவதை நேரில் அறியலாம். வெளாக்கமான லாபத்தைப்பற்றி எழுதவேண்டியதில்லை. பரத்தில் பயனளிப்பதை ஆஸ்திரகருக்குச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

இம்மாதிரி இருவகைப்பிரயோஜனமுள்ள அவதாரகாலங்களைக் கொண்டாடவேண்டியது உண்மை இந்துவின் உரிமைத் தொழில்.

மத்ஸ்யாவதாரம்.

வீதே மாஸ்யசிதே பக्षே த்ரயோदಶ்யா தி஥ை வி஭ு: ।

உடமூந்மத்ஸ்யரூபேண ரக்ஷார்யமவநேஷ்வரி: ॥

கெஷு தூ:ஶா:ஹ஻:வி:தெ வகை தூ:பெயா:ஸ்ரா:ா: தியள:விஶ:ா: ।
 ஒத்து முத்து ஹ஻:ஹ஻:ா: மு:வெண: ரக்ஷா:ய:து:கி:வதெந:தா:ா:ரி: ।

சைத்திரமாஸம் கிருஷ்ணபக்ஷம் திரயோதசியில் மத்ஸ்யாவதாரம் புரிந்தார். நாராயணன் பிது சாந்தமாசம் ஶஸ்த் பூதெத ஊட்டு, செவங் ஶஸ்த் விருதானுஷ்டானங்களுக்கு சாந்திரமானமே விசேஷமானது. அதாவது சூரியன் மேஷம் முதலான ராசிகளில் இருக்கும் பொழுது எந்த அமாவாஸை நடைபெறுகிறதோ அந்துவரை சைத்ரம், வைசாகம் முதலான மாஸங்களாகக் கொள்ளவேண்டியது. அந்த அமாவாஸைக்கு முந்தின பெளர்ணமியில் மாஸப் பெயருக்குற்ற நகூத்திரங்களான சித்திரை, விசாகம், கேட்டை, மூதலியலைகளும் அநேகமாய்க் கூடலாம் இல்லாவிட்டும் தோழில்லை. இவ்விதமான சாந்திரமான மாதங்களே எல்லா விருதங்களிலும் கண்டுகொள்ளவேண்டும்.

கூர்மாவதாரம்.

ஐயைஷாசே தथா குண்டாத்தாய் ஭गவானஜः ।

மந்஦ர் பூஷ்ட: குத்வா கூர்மரුபி ஹரி஦்஧ீ ॥

ஜெஷு தோவை தயா கூஷு ஊட்டாஸு^{ஈடு} மஹவாநஜஃ ।

கீஞார் வூஷுதஃ கூக்கா காமுதீ-஗ா-வீ ஊரியடுபள ॥

ஜேஷ்டமாஸம் கிருஷ்ணபக்ஷ துவாதசியில் கூர்மாவதாரம் செய்து பகவான் மந்தரபர்வதத்தை முதுகில் சமந்தார்.

வராஹாவதாரம்.

சீதே குணே து பञ்சம்யா ஜஸ் நாராயண:ஸ்யம ।

முவ் வராஹருபேண முஞ்சாம்யாஸுட்டதே ஜ்ஜாத ॥

நெஷுதீ கூஷுதீ வதாஸு^{ஈடு} ஜெஷு தாராயணஃ மூயடு ।

ஹாவல் வாஹர மீவெண மாஷு ஜூ^{ஈடு} அபெஜடுமாக ॥

சைதாகிருஷ்ண பஞ்சமியில் வராஹாவதாரம் புரிந்து நாராயணன் சமுத்திரத்தில் முழக்கியிருந்த பூமியை தன் இரு கோரைப்பற்களால் தூக்குகிறார்.

தரவீம்மாவதாரம்.

வைஶாகே ஶுக்லபதே து சதுர்஦்யாமிநேஸ்தா ।

உத்திராஸுரதேஷி நுஸிஹோ மக்கவத்ஸல: ॥

நெவஶாவை மாஷுவகூத தூ உதாஷ்-ஸு^{ஈடு} அதீநெவங்கை ।

உடு மாஷுவாவ மாஷுவகூத நூவீ^{ஈடு} நெவா மாஷுவத்தும் ॥

வைகாச சக்ல சதுர்தசியில் சூரியன் அஸ்தமிக்குந்தருவா
யில் அஸ்வர்களுக்கு தலேவியாக நரலிம்மனுக பக்தவத்ஸல
னன பரமன் ஆணிரப்பவித்தார்.

வாமலைவதாரம்.

மாசி ஭ாదிபடே ஶுக்லாடஶ்யா வாமனே விமு: ।

அடிலா கஷ்யபாஜை நியந்து வலிமோஜஸா ॥

ஓவளி ஊர்சுவநெ ஶாக்ஷதாஸரூபம் வாகினேர விஹா: ।

சாதிதூரூபம் கஸருவாஜைகூ நியந்தூரூபம் வெளிடுக்ஜவா ॥

பாத்ரபதமாஸ சகல துவாதசியில் பலீச்சகாவர்த்தியை அடக்கு
வதற்காக அதித்தேவியினிடம் வாமனுவதாரம் செய்தார்.

பரசுராமாவதாரம்.

மார்த்திரை ஦ிதியாயா குணபஸே து மார்த்த: ।

துஷ்டந்தியவி஦்஦ிதை ராமோமுத்தாப்ஸாந்திஃ: ॥

ஓநாஸர்வேஷா ஶவீத்யாபாயாம் கூஷ்வங்கேஷ தா ஶாபாவே: ।

காஷ்டங்காத்திரை யவிகேஷாவே ராகேஷாஸமுத்தாவஹாமுநீ: ॥

மார்க்கர்ஷமாஸம் கிருஷ்ணபக்ஷம் தவித்தையையில் பிரகுமஹர்ஷிக்
குப் புத்திரனுக துஷ்ட கஷத்திரியர்களை நாசங்குசெய்வதற்காகப்
பரசுராமனுக அவதரித்தார்.

ஶ்ரீ ராமாவதாரம்.

चैत्रशुक्लनवम्यां तु बध्यात्रे रघुनन्दनः ।

दशाननदधाकांशी जगे रामः सर्वं हरिः ॥

தெவதூரூபநவமைஷா: । தா பைஷாகூதை ரவாநநந: ।

ஒஸாநநவலாகாங்கீ: ஜெஞ்சு ராகீ: ஹூபம் ஹரீ: ॥

சௌத்திரமாஸம் சக்ல நவமியில் மத்பான காலத்தில் ராவண ஸம்
ஹாரத்துக்காக கெளாஸ்யாதேவியினிடத்தில் ரகுநாதனுக அவ
தரித்தார்.

பலராமாவதாரம்.

वैशाखे शुक्लपसे तु तृतीयायां हलायुधः ।

सङ्कषिप्तो वलो जगे रामः कுण्ठाग्रजो हरिः ॥

தெவஶாலை ஶாக்ஷவகூதா தாத்திர்யாபுரா ஹமாயாய: ।

ஹாஷ்டி-நீண்ட வெளோ ஜெஞ்சு ராகீ: கூஷாழு ஜோ ஹரீ: ॥

வைசாக சக்ல திருத்தீயமாகிய அஸூபத்தூதீய தினத்தில் கிருஷ்ண அக்கு முந்தினவாக பலராமாவதாரம் புரிந்தார்.

பூர்வீ கிருஷ்ணவதாரம்:

மாசி து ஆவணேடபூஸ்யா நிஶாதே குடிணபக்கே ।

பாஜாபத்யக்ஷஸ்யா நிஶாதே குடிணபக்கே ॥

ஓவியதா ஸ்ரூவனெண்டூஷ்டி ३५० டிரீபை கூட்டுவகூகிகை ।

பூர்ஜாவதாக்ஷடுவெங்ப ரதைகை கூட்டு தெவகுஜீஜநக ।

கிராவணமாஸ கிருஷ்ணாடமியில் ரோஹிணீ நகாத்திரம்கூடின நடு இரவில் தேவகியினிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவதாரம் செய்தார்.

கல்கி அவதாரம்.

மாசி பாடிபடே ஶுக்ருதீயாயா ஜநாஇநஃ ।

மலேஞ்சாக்ராந்தே கலாவந்தே காலிக்ருபோ ஧ானியதே ॥

ஓவிய ஸ்ரூவனெண்டூஷ்டி தீபாயா ஜநாக்ஷநக : ।

ஓவிய ஸ்ரூவனெண்டூஷ்டி காலாவந்தே காலாலுவொ ஹவிஷ்டுதி : ।

பாத்ரபதமாஸ சக்ல த்விதீயையில் இங்கவியின் முடிவில் உலகம் முழுதும் மிலேச்சர்களால் நிறைந்திருக்கும்பொழுது கல்கிருப மாக அவதரிக்கப்போகிறார்.

அவதாரத்தினே புண்ய ஹரிமுदிஶய ஭க்திஃ ।

உபவாசாதியத்தில் ததாநந்தாய கல்பதே ॥

கவதாரதிரை வாணை ஹரிதீ-ஹரி ஹக்தி : ।

உவவாஸாதிபத்திலீகை ததாநந்தாப காலதை : ।

மேற்கண்ட தினங்களில் உபவாஸம் முதலியவைகள் விசேஷ பயன் தரும் என்று முன்னமேயே செர்லப்பட்டது.

கிருஷ்ணன், வி. உமாமகேசவர சால்தீரி.

வர்ணுச்சரம தர்ம கான்பரன்ஸ்
வரவேற்புச்சங்கம்.

மேற்படி சங்கத்தை கிரிஸ்ட்டுஸ் டமத்தில் நடத்துவதற் காக 4—12—27ல் கண்கை கொண்டான் மண்டபத்தில்ஸ்ரீமான்

M. M. அந்தராவ் அவர்களின் அக்ராஸனத்தின்கீழ் ஒருகூட்டம் கடைபெற்றது. அதில் அடியில் கண்ட நபர்களை மெம்பர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

1. திவான்பகதூர், T. R. ராமச்சங்கிரம்பர் அவர்கள்
2. ஸ்ரீமான் கல்யாணசங்கிரம்பிள்ளை அவர்கள்
3. ஸ்ரீமான் K. சதாசிவன் செட்டியார் அவர்கள்
4. ஸ்ரீமான் T. R. வெங்கட்டராமப்பர் அவர்கள்
5. ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர் V. ரங்கநாதன்செட்டியார் அவர் [கள்]
6. ஸ்ரீமான் M. M. அனந்தராவ் அவர்கள்
7. பண்டிட் ஸோமதேவசர்மா அவர்கள்
8. ஸ்ரீமான் V. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார் அவர்கள்
9. ஸ்ரீமான் T. S. கிருஷ்ணஸாமி அய்யங்கார் அவர்கள்
10. ஸ்ரீமான் M. A. அனந்தய்யர் அவர்கள்
11. ஸ்ரீமான் T. வரதாசாரியார் அவர்கள்
12. ஸ்ரீமான் P. V. அனுமந்தராவ் அவர்கள்
13. பாக்டர் ஆசார்யா அவர்கள்

இடு சங்கத்துக்கு அடியில் கண்டவர்களை ஆபிஸ் பேர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1. 1922-ஞூல் தஞ்சாவூரில் இடு சங்கத்தில் ஆர்களைவிங் செக்ரிடரியாக நியமனம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமான் W. P. கிருஷ்ணமாசார்யார் அவர்கள் ஆர்களைடுக் கொட்டி செக்ரிடரி.

2. பண்டிட் ஸோமதேவசர்மா செக்ரிடரி.
 3. ஸ்ரீமான் W. P. கிருஷ்ணமாசார்யார் அவர்கள் ஆபிஸ் ஸம்மந்தமான கரஸ்பாண்டெடன்ஸ் வகையறாவும் குமாஸ்தா நியமனம் முதலான துகளும் கவனிப்பார். இடு சங்கத்தின் அபிவிருத்திசம்பந்தமான எல்லா கார்யங்களையும் கவனிப்பார்.

பண்டிட் ஸோமதேவசர்மா அவர்கள் பண்டிட பர்ஸாத் ஸம்மந்தமான கரஸ்பாண்டெடன்ஸ் வகையறாவைக் கவனிப்பார்.

4. ஸ்ரீமான் M. A. அனந்தராவ் டிரஷர்.
 எவ்லா மனியாடர், செக், முதலான துகள் இடுயாருக்கு அனுப்பவேண்டும்.

இச் சங்கம் 1, 2 3&5 மெம்பர்களில் ஒருவரை பிரஸிடெண்டாகவும் மற்றொருவரை வைஸ் பிரஸிடெண்டாகவும் தேவுதல் செய்து எடுக்கப்படும். இவைகளை பேர்களில் பிரசாரம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

ஷடு சங்கத்தின் தினசரி நடக்கும் விஷயங்களை தினசரி பத்திரிகைகளில் பிரசாரம் செய்யப்படும்.

மதரூஸ்,
5—12—27. }.

(S. d.) சிக்ரிடரி.

அண்ணையூர் பிராமணவைபையின் தீர்மானங்கள்.

பிராமணவைபா விழுப்புரம் தாலூகா அண்ணையூர் 25-11-1927 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5மணிக்கு பிரம்மஸ்தீ D. ரகுபதிசால்திரி சள் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் ஒருஸ்பை கூடிக்கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் ஏகமனதாய் தீர்மானிக்கப்பட்டன.

1. தர்மம் சீர்குலைந்தும் அதர்மம் தலை தூக்கி நிற்கும் இன்னளில் சென்னையில் ஒரு வர்ணஞ்சரம மஹாநாடு தோன்றுவதைக் கேட்டு இச்சபை மிகவும் சுந்தோஷத்தை அடைகிறது.

2. இதற்கு முக்கிய கர்த்தாவான பிரும்மஸ்தீ ஸ்ரீவத்ஸ ஸோமதேவசர்மா அவர்களுடைய உழைப்பும் ஊக்கமும்பலப்ரா ப்தத்தியாகுமாறு எவ்வாம் வல்ல இறைவனைபிரார்த்திக்கிறது.

3. சென்னையில் கூடும் வர்ணஞ்சரமஹாநாட்டிற்கு இந்தவைபா ஸ்ரீ வி. ரமநாதய்யர் அவர்களையும் பிரம்மஸ்தீ ஸ. ராமச்சந்திர சால்திரிகள் அவர்களையும் பிரதிசிதிகளாக அனுப்பத் தீர்மானித்திருக்கிறது.

வி. ராமநாதய்யர்.

மத்ப்ரசாரம்.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சிகாமகோடிப்போதிப்பி ஸ்ரீ சங்காசார்யர் வரமிகள் மட்டும் ஆஸ்தானவித்வானும் ஆர்யதர்மம் உபபத்திராதி பரும் மஹாமஹோபாத்யாய வேதாந்தகேஸரி காலஞ்சென்ற பிரம்மஸ்தீ கணபதிசால்திரிகளின் ஸோதரரும் சிஷ்யருமான

பிரும்மழீ யஞ்சாபகேசாஸ்கிரிகள் சென்ற ஞாயன்றுசென்னை வந்தார். அக்சமயம் ஸ்ரீ அமாகலாவிலாவினீ ஸ்கபபிளிங் சார் பாக பிரம்மழீ வெ. ஜோமகேவசர்மா அவர்கள் ரயில்டிக்கு வந்து வரவேற்றார். அன்று மாலை 4-மணி க்குத்தம்புசெட்டிவிதி ஸ்ரீ சங்கரமஹாவில் ஓர் ஸ்கப கூடிற்று சர்மா அவர்கள் ஸ்கப சார்பாக ஸ்மீல்கிருத சலோகங்கள் நிறைங்க ஓர் வரவேற்புப் பத்திரம் அளித்து பிரம்மழீ சாஸ்கிரிகளின் போக்யதையை ஸ்கப போர்க்கு எடுத்து விளக்கி “வர்னதர்மம்” என்பதைப் பற்றி உபன்யவிக்கும்படி பிரார்த்தித்தார். உபன்யாஸகர் வரவேற்பு க்குத் தக்க பதில் தத்காலத்திலிபற்றிய சலோக மூலமாகக் கூறி ஷடி விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றறைமணி அத்புகமாக எல்லோருள்ளத்திலும் பக்மாத்தாணி?பால் பக்யும்படி ஆகோஷபங்களுக்கு ஸ்மாதானங்கு கூறி நன்கு உபன்யவித்தார்.

மிக்க ஆவலுடன் ஜனங்கள் குழுமி இன்னமும் கேட்க வேண்டுமென வேண்டியதால் “பக்தியோகம்” என்பதைப்பற்றி செவ்வாய்க்கிழமை அதேவிடத்தில் எல்லோருள்ளமும் பூரிக்கும் படி பல உதாஹாணங்களைக் கூறி இரண்டுமணி ஸ்வகாசம் ப்ரசங்கமாரி பொழித்தார். வந்தனே புசாரமான பிறகு ப்ரஸாத மனிக்கப்பட்டது.

மாம்பலத்தில் பிராமணஸ்கப கோதண்டராமஸ்வாமி ஸ்கப களின் ஆதாவில் திங்கள் இரவு 8-மணி க்கு “கர்மயோகம்” என்பதைப்பற்றி மிகச்சுவையாக இரண்டுமணி உபன்யவித்தார். இடையிடையே கேட்ட ஸ்தாதேகங்களுக்குத்தக்க பதிலளித்தார் செவ்வாயன்று காலை 7-மணி க்கு முத்பால்பேட்டை பவழக்காரத்தெரு ஸ்ரீ காளஹஸ்திச்வர் அலயத்தில் சிவ்டாசாரபரிபாலன பரிஷத்தின் மாணவர்கள் செய்யும் வேதாக்யயனம் காவ்யபாடம் முதலியவைகளைப் பார்க்கு சிறுவர்களுக்கோர் கருக்கமான உபதேசம் செய்தார். ஸ்ரீ சர்மா அவர்கள் மாணவர்களைக்கொண்டு நடத்திய ஸ்கதிபாடம் நடந்தபிறகு குலவித்தை என்பதைக்குறித்து ஒரு மணி அழகாக உபன்யவித்தார். இப்பண்டிதாது அழகியசலோகங்களும் யுக்திகளும் எல்லோருடைய மனதையும் ஆகர்ஷித்து ஒருமுகமாக எல்லோரும் சென்னையில் நடக்கும் வர்ணாசரம மஹாஸ்கபயை நன்கு நடத்திவைக்கும்படி அவர்களை வேண்டினர். ஸ்ரீ ஜகந்தராஸ்வாமியளது உத்திரவு கிடைத்தால் வருவ

தாக்க கூறினார். இதுபோல் அடிக்கடி பண்டிதர்கள் வந்து உபதேசம் செய்தால் உறங்கும் ஸபைகள் உணர்ச்சிகொண்டு எழும்.

தீ. ராமநாதத்தீர்தன்.

வர்ணச்சரம மஹாஸபை.

ஓடிஸபைக்கு மகா-ா-ஸ்ரீ கயப்பாகம் ஸாதசிவசெட்டியாரவர்கள் உபசரணைத் தலைவராகாக. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஸ்ரீமாண்களான பி. வி. ஸ்ரீ சிவாஸ்யர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெகடர் முதலிய சேலம் கணவர்கள் உபசரணைச் சபையிலும் பிரும்புதீ ராமசேஷாகனபாடிகள் முதலிய கோயம்புத்தூர் கணவாள்கள் பிரதிசிதி ஸபையிலும் சேர்ந்து சரியான புரதிசிதித்துவம்கொண்டதாக நடத்திவைக்கின்றனர். ஆனால் ஏனையோர்களும் சேர்ந்து தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தியும் பிரதிசிதியாகச் சேர்ந்தும் இதை நடத்தி வைக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

வர்ணச்சரமதாமமஹாஸபை காரியதீசி,

154-தமபுசெட்டியீதி சென்னை'

ஸநாதன மானவ தர்மம்.

1. ஸத்தியம்.

உலகில் உள்ள ஜீவராசிகளுள் உயர்ந்ததாயும் பகுத்தறிவள் எதான மாணிடஜன்மம் நமக்கு இறைவனுல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் அங்கறீணமில்லாமலும் உயர்ந்த வரணமாயும் செய்யப்பட்ட நாம் அவருக்கு ஏதாவது பதில் செய்யவேண்டும். என்ன செய்யலாமென்று போஜிக்குமளவில் நாம் நம்முடைய கடமைகளைச் சரிவர செய்துவிடுவோமாகில் அதை பதில் உபகாரமாக்கொண்டு நமக்கு ஸேஷமத்தையே கொடுத்துவிடுவார்களென்பது திண்ணும்.

அப்படிச் செய்வோமாகில் நம்மிழ்டப்படி சுகத்தையே அடையாம், துக்கம் நிக்கிவிடும். ஆல்லாமல் எனக்கு எல்லாம் தெரியும். நேற்றிரவுதான் புராணம் கேட்டேன் என்ற விதன் டாவாதம் பயன் படாது. இதை வேடிக்கையாக ஓர் கவி சொல் இவதாவது

காம் ஜநாஸ்மயந்தே கீலாஸ்விலாஸவர்ணநாவசரே ।

சாதனக்஥நாவசரே ஸாசீக்ருவந்த வகாணி ॥

காடி० ஜநாஸ்மயந்தே செகலாவஸவிலாவவணநாவவஸரோ ।
வாபநக்ஷநாவவஸரோ வாவீகாவடுஞி வகாணி ।

பகவானுடைய குணகணங்களையும் கைலாஸபரவதத்தின் அழகை
யும் அவர்களுடைய லீலையையும் விஸ்தாரமாக வர்ணிக்குமள
வில் ஜனங்கள் ஆஹா! பகவானுடைய லீலைகள் என்ன வினோ
தம் என்று ஆனங்திக்கிறார்கள், ஆனால் இம்மஹிமை வாய்ந்த
பகவானை ஸேஷிப்பதையும் இந்த இந்த உபாயங்களால் அவர் பரீ
தியை ஸம்பாதிக்கலாமென்று வழிகளைக் கூறுமளவில் முகங்களைக்
கீழே தொங்கும்படி செய்துகொள்கிறார்கள் என்று வேடிக்கை
யாகக் கூறினார். இவ்விதமில்லாமல் கார்யரூபமாகக் காட்டுவது
தான் பெரியோர்களின் கடமை.

ஶவைகளில் அனேகம் வழியுண்டு. அதில் ஸத்யமும் ஒன்
ரூகும். எவரும் உண்மையே பேசுவேண்டும். நமது சரீரத்தில்
அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தியங்களில் வாக்குமாத்திரம் பேசு
கிற தன்மை வாய்ந்தது. அது ஏன் அப்படி இருக்கவேண்டு
மெனில் பிறர்களை நின்திப்பது பொய் சொல்லுவது முதலிய
கொடிய கார்யங்களில்லாமல் கடவுளைப் போற்றுதல் வேதாத்ய
யனம் செய்தல் முதலிய ஸத்கார்யங்களுக்கென்று கருதவேண்
மும். தன் உள்ளத்தின் கருத்தை வாக்குக்கும் மனத்திற்கும்
கொஞ்சமேனும் மாறுதலில்லாதபடி பிறருக்கு அறிவிப்பதையே
ஸத்யம் என்று கூறுவார். இதைச் சிய பிரமாண நூல்களில் சிறந்த
வேதமானது நம்மை ஸஸ் வட । ஧ஸ் சர வதாங் வா யதி०ஷர ।
ஸத்யத்தை சொல். தர்மத்தைச் சொய் என்று ஆக்ஞாபிக்கிறது.
ஸத்யமே முதன்மையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் உண்
மையே பேசுவது சிறந்த தர்மம். ஒவ்வொருவரும் இம்முறையை
தவறாது அனுஷ்டிப்பார்களோயாகில் அவர்களுக்கு விசேஷமாகக்
கீர்த்தியும் ஐச்வர்யமும் ஆஸ்திகபுத்தியும் உதாரமான குணங்கள்
முதலியவை ஏற்படுகின்றன. — தவறாக நடப்போமாகில் அனேக
விதமான துன்பங்களுக்கு ஆளாகும்படி நேரிடுகின்றது.

(தொடரு.)

கே, ஆர். வைத்தியாதசாஸ்திரிகள்.